

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 222.080 van 15 januari 2013
in de zaak A. 201.260/X-14.841.**

In zake : 1. de b.v.b.a. SUPERHERK
 2. de n.v. UNICASH
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Inke Dedecker
 kantoor houdend te 3600 GENK
 Stoffelsbergstraat 4
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de stad HERK-DE-STAD

Tussenkommende partij :

de n.v. BUURTWINKELS OKAY
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Yves Loix en Nele Ansoms
kantoor houdend te 2018 ANTWERPEN
Mechelsesteenweg 27
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 28 juli 2011, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van 8 maart 2011 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Herk-de-Stad waarbij aan de n.v. OKAY de sociaal-economische vergunning wordt verleend voor een handelsvestiging gelegen in Herk-de-Stad, Diestsesteenweg 61.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partijen hebben een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 3 oktober 2011. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Eerste auditeur Tom De Waele heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partijen hebben een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De tussenkomende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 7 december 2012.

Staatsraad Pierre Lefranc heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Inke Dedecker, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en advocaat Christophe Smeyers, die loco advocaten Yves Loix en Nele Ansoms verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Tom De Waele heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De tussenkomende partij dient op 11 januari 2011 (datum van ontvangst) een aanvraag in voor een socio-economische vergunning voor een handelsvestiging aan de Diestsesteenweg 61 te Herk-de-Stad, meer bepaald een OKAY “buurtsupermarkt” met een nettovloeroppervlakte van 650 m², omvattende de winkelruimte en technische ruimten, de aanvoerkade en de parking met groenvoorziening.

De Diestsesteenweg is ter plaatse de “N2 d” en is een aftakking van de steenweg Brussel-Leuven-Diest-Hasselt, die als gewestweg N2 onder de naam “Grote Baan” in noordelijke richting het centrum van de stad Herk-de-Stad ontwijkt.

4. Voor “de oprichting van een polyvalente handelsruimte met bijhorende parking en groenaanleg met woongelegenheden” werd eerst door het college van burgemeester en schepenen van de stad Herk-de-Stad op 28 juni 2011 een stedenbouwkundige vergunning verleend, die in graad van administratief beroep door de deputatie van de provincie Limburg op 13 oktober 2011 werd bevestigd.

5. Voor de uitbating van de geplande buurtsupermarkt in het gebouw is ook een handelsvestigingsvergunning nodig.

Daartoe dient de tussenkomende partij in januari 2011 bij het stadsbestuur van Herk-de-Stad een socio-economisch aanvraagdossier in.

6. Het aanvraagdossier wordt door het college van burgemeester en schepenen van de stad Herk-de-Stad op 14 januari 2011 voor advies overgemaakt aan het nationaal sociaal-economisch comité voor de distributie.

Bij ontstentenis van een advies van dit comité, verleent het college van burgemeester en schepenen van de stad Herk-de-Stad op 8 maart 2011 de bestreden socio-economische vergunning aan de tussenkomende partij.

IV. De ontvankelijkheid

Standpunt van de partijen

7. De verzoekende partijen betogen dat een bericht dat de bestreden beslissing werd genomen overeenkomstig artikel 12 van de wet van 13 augustus 2004 betreffende de vergunning van handelsvestigingen (hierna: de handelsvestigingenwet) door de aanvrager moet worden aangeplakt op de plaats waar de handelsvestiging die het voorwerp uitmaakt van de vergunning zich zal bevinden, binnen acht dagen volgend op de kennisgeving van de beslissing, voor de aanvang van de bouwwerf en tijdens de ganse duur ervan tot op het ogenblik van de opening van de handelsvestiging. De termijn voor het instellen van een annulatieberoep begint te lopen nadat de aanplakkingstermijn is verstreken. Zij stellen dat zij “zeer recent (hebben) vastgesteld dat er een aanplakking is gebeurd” en “dat deze niet voldoet aan de wettelijke bepalingen” gezien de verkeerde vermelding van de plaats van aanplakking (m.n. Halle) en de ontstentenis van de handtekening van de aanvrager. De beroepstermijn is bijgevolg “niet (...) beginnen te lopen” en “zelfs indien (...) de aanplakking op een geldige wijze is gebeurd, (...), is de termijn (...) nog niet beginnen te lopen”.

8. De verwerende partij betwist de tijdigheid van het annulatieberoep. Zij voert aan dat de verzoekende partij “sedert 15 maart 2011 (datum dat de aanplakking is gedaan) (...) kennis kon nemen” van de bestreden vergunning en dat de aanplakking geldig is.

9. De tussenkomende partij betwist eveneens de tijdigheid van het annulatieberoep. Zij stelt dat de aanplakking gebeurde op 15 maart 2011, dat de verzoekende partijen zelf stellen kennis te hebben genomen van deze aanplakking en dat de beroepstermijn niet pas kan ingaan met het verstrijken van de aanplakkingstermijn.

Beoordeling

10. Artikel 12 van de handelsvestigingenwet bepaalt wat volgt:

“Een bericht dat de vergunning werd afgeleverd, moet worden aangeplakt, door de aanvrager, op de plaats waar de handelsvestiging die het voorwerp uitmaakt van de vergunning zich zal bevinden, binnen acht dagen volgend op de kennisgeving van de beslissing, voor de aanvang van de bouwwerf en tijdens de ganse duur ervan tot op het ogenblik van de opening van de handelsvestiging.

Gedurende deze periode, moet de vergunning evenals de bijgevoegde dossiers of een door de gemeentelijke overheid eensluidend verklaarde kopie van deze documenten permanent ter beschikking worden gehouden van de agenten aangeduid in artikel 14 op de plaatsen waar de handelsvestiging die het voorwerp uitmaakt van de vergunning zich bevindt.

De Koning bepaalt de uitvoeringsmodaliteiten van onderhavig artikel.”

Overeenkomstig het koninklijk besluit van 1 maart 2005 tot vaststelling van de nadere regels voor de bekendmaking van de vergunning van de handelsvestiging door aanplakking bedoeld bij artikel 12 van de wet van 13 augustus 2004 betreffende de vergunning van handelsvestigingen, moet de aanplakking te dezen gebeuren op een plaats waar het ontwerp van handelsvestiging paalt aan een openbare weg en volgens het model dat als bijlage I bij dit besluit wordt gevoegd.

11. De bestreden vergunning diende noch bekendgemaakt, noch aan derden betekend te worden, zodat krachtens artikel 4 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: het algemeen procedurereglement), de beroepstermijn van zestig dagen ingaat met de dag waarop de verzoekende partij er kennis van heeft gehad of geacht moet worden er kennis van te hebben gehad.

Het mag evenwel niet in de macht van een potentiële verzoekende partij liggen, wanneer zij in de mogelijkheid is kennis te nemen van de bestuurshandeling die zij eventueel met een annulatieberoep wenst te bestrijden, die kennisneming voor onbepaalde tijd uit te stellen en aldus de aanvangsdatum van de termijn van beroep willekeurig te verschuiven, zodat de

rechtsgeldigheid en het voortbestaan van de bedoelde bestuurshandeling buiten weten, zowel van de overheid van wie zij uitgaat, als van alle andere belanghebbenden, in het ongewisse worden gehouden, met alle nadelige gevolgen vandien.

Het beginsel volgens hetwelk voorkomen moet worden dat de gelding van administratieve beslissingen te lang onzeker blijft en dat aan het voormelde artikel 4 van het algemeen procedurereglement ten grondslag ligt, eensdeels, en de noodzaak van een evenwichtige bescherming van de belangen én van de aanvrager én van de omwonenden en van andere belanghebbende personen, anderdeels, brengen met zich mee dat degene die meent te worden benadeeld door een vergunning van een handelsvestiging en die het bestaan van die vergunning moet vermoeden, de verplichting heeft om binnen een redelijke termijn gebruik te maken van de hem ter beschikking staande middelen om kennis te nemen van de inhoud van de afgegeven vergunning.

Het is zaak van de partij die aanvoert dat het beroep laattijdig is, het bewijs te leveren van het tijdstip waarop de verzoekende partij kennis had of kon hebben van de mogelijke afgifte van de bestreden vergunning.

12. De aanplakking van de bestreden vergunning op de plaats waar de handelsvestiging die het voorwerp uitmaakt van de vergunning zich zal bevinden, is geen bekendmaking in de zin van het voormelde artikel 4 van het algemeen procedurereglement en doet op zich de beroepstermijn niet ingaan.

De verwerende en de tussenkomenende partij beweren maar tonen niet aan dat de verzoekende partijen meer dan 60 dagen voor het instellen van het annulatieberoep kennis hadden of hadden kunnen hebben van het bestreden besluit.

De excepties worden verworpen.

V. Onderzoek van het enig middel

Standpunt van de verzoekende partijen

13. De verzoekende partijen voeren de schending aan van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (hierna: de motiveringswet), het materieel motiveringsbeginsel en de zorgvuldigheidsplicht:

“(d)oordat er een vergunning werd afgegeven op basis van een aanvraagdossier dat foutieve gegevens bevat.

En doordat een correcte beoordeling van de aanvraag had moeten leiden tot de conclusie dat de vergunning niet kan afgegeven worden.”

De verzoekende partijen betogen dat de “positionering als zijnde complementair aan de harddiscounters als Aldi en Lidl enerzijds en de middelmatig geprijsde tot iets duurdere supermarkten als Delhaize, Spar en Carrefour anderzijds is niet correct” en dat zij “‘A-merken’ (de nationale merken), ‘B-merken’ en tenslotte ‘C-merken’ of nr. 1 merken, dit zijn de goedkope merken aan(bieden)” zodat “(d)e geplande OKay-supermarkt (...) zich derhalve niet in een uniek prijs-/kwaliteitssegment” bevindt.

Verder voeren zij aan dat “een correcte beoordeling van de toepasselijke criteria”, bedoeld in artikel 7, § 2 van de handelsvestigingenwet, “bij de beoordeling van de aanvraag (had) moet(en) leiden tot de conclusie dat de vergunning niet kan (kon) afgegeven worden”. Zij stellen vooreerst dat “het vergunde project (...) zeer slecht (scoort) voor wat betreft het criterium van de ruimtelijke ligging van de handelsvestiging”. De geplande locatie past niet in de visie van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan omdat “de geplande OKay buurtsupermarkt (...) weliswaar gelegen (is) in het hoofddorp Herk, doch niet binnen het historisch centrum-centrumgebied” en “ook niet aan(sluit) bij het historisch centrum-centrumgebied” terwijl “men (...) een ‘kernwinkelapparaat’ binnen het hoofddorp in het historisch centrum-centrumgebied (wil) realiseren”. Verder stelt zij dat “de geplande winkel langs de N2 - Grote Baan (zal) liggen” wat “lijnrecht in(gaat) tegen de visie op de goede ruimtelijke ordening, (...) in het gemeentelijk structuurplan”. Aangezien de haltes van De Lijn op 375 m en 395 m

van het project gelegen zijn, kan er volgens de verzoekende partijen geen sprake zijn van een goede bereikbaarheid met het openbaar vervoer. Voorts betogen de verzoekende partijen dat “het vergunde project (...) eveneens zeer slecht (scoort) voor wat betreft het criterium van de bescherming van het stedelijk milieu”. Voor wat betreft het effect van de inplanting inzake duurzame mobiliteit is “de locatie (...) ongunstig, zowel wat betreft het gebruik van de ruimte als voor wat betreft de verkeersveiligheid”. Door de ligging van het project aan de Diestsesteenweg, volgens het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan een lokale weg type II, die “de ontsluitingsweg (is) van het centrum van Herk naar de N2” en door 62 parkeerplaatsen te voorzien “dient (dit verkeer) rechtstreeks op de Diestsesteenweg, (...) te rijden, hetgeen zeer nadelig is voor de duurzame mobiliteit”. Er zal “daar (...) een constante verkeersbeweging (...) zijn” waardoor “er tevens een verkeersonveilige situatie (zal) ontstaan” die “nog versterkt (wordt) door de concrete ligging (...) zeer dicht gelegen bij de kruising van de Diestsesteenweg met de N2-Grote Baan” en door “een bijkomende straat, de Keernestraat, gelegen dwars op de Diestsesteenweg en de Grote Baan”. De selectie in het mobiliteitsplan van de Diestsesteenweg “als lokale vrachtroute II voor de ontsluiting van de kern Herk-de-Stad, (...), maakt de situatie alleen maar verkeersonveiliger”. “Voor wat betreft het effect van de inplanting van de handelsvestiging (in) de stadskern in het kader van de planologische vereisten” verwijzen de verzoekende partijen naar hun toelichting in het kader van het criterium van de ruimtelijke ligging van de handelsvestiging.

14. In de laatste memorie stellen de verzoekende partijen dat het feit “dat de ruimtelijke structuurplannen niet rechtstreeks kunnen doorwerken naar de ordeningsinstrumenten (...) niet weg(neemt) dat de gemeenten in de structuurplannen een visie op de goede ruimtelijke ordening ontwikkelen, zodat de structuurplannen (...) wel een rol spelen in de beoordeling van de aanvraag omdat zij de weerspiegeling zijn van de visie van de gemeente op een goede ruimtelijke ordening”.

Beoordeling

15. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, die te dezen van toepassing is, bepalen dat de motivering van een bestuursbeslissing de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze motivering afdoende moet zijn, wat betekent dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen. Een motivering is afdoende wanneer deze de bestuurde redelijkerwijze in staat stelt te begrijpen op grond van welke feitelijke en juridische gegevens de beslissing is genomen en de bestuurde aldus met kennis van zaken desgevallend tegen deze beslissing in rechte kan optreden en wanneer zij de Raad van State in staat stelt de hem opgedragen wettigheidscontrole uit te oefenen. De motiveringsplicht houdt in dat de motivering duidelijk is, niet tegenstrijdig, juist, pertinent, concreet en precies.

De materiële motiveringsplicht houdt in dat er voor elke administratieve beslissing rechtens aanvaardbare motieven moeten bestaan. Dit betekent onder meer dat die motieven steunen op werkelijke bestaande en concrete feiten die relevant zijn en met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. Bovendien moet de overheid de gegevens die in rechte en in feite juist zijn correct beoordelen en op grond van deze gegevens in redelijkheid tot een beslissing komen. Een beslissing schendt de materiële motiveringsplicht wanneer de motieven waarop ze steunt onjuist of onwettig zijn of de beslissing niet kunnen dragen. Het komt de Raad van State daarbij in principe niet toe het feitenonderzoek over te doen om zich aldus, wat de appreciatie van de zaak betreft, in de plaats te stellen van de administratie. Het behoort daarbij wel tot de bevoegdheid van de Raad van State na te gaan of de ingeroepen feiten werkelijk bestaan indien ze worden betwist. Indien wordt geoordeeld dat de beslissing steunt op onbestaande, onvoldoende bewezen feiten, dan is eveneens het materiële motiveringsbeginsel geschonden. Te dezen beschikt de verwerende partij over een beoordelingsvrijheid zodat verschillende beslissingen mogelijk kunnen zijn, zij het enkel binnen de grenzen van de redelijkheid.

16. Artikel 7 van de handelsvestigingenwet en het koninklijk besluit van 22 februari 2005 tot verduidelijking van de criteria waarmede rekening moet worden gehouden bij het onderzoek van ontwerpen van handelsvestiging en de samenstelling van het sociaal-economisch dossier, zijn enkel van toepassing op het – te dezen niet verplicht voorafgaand - advies dat desgevallend inzake bepaalde handelsvestigingsaanvragen door het nationaal sociaal-economisch comité voor de distributie in eerste administratieve aanleg moet worden verstrekt aan het gemeentebestuur.

Een door het college van burgemeester en schepenen genomen besluit kan dan ook niet rechtstreeks een inbreuk plegen op deze bepalingen, wat evenwel niet wegneemt dat gebeurlijk een schending van de formele of de materiële motiveringsplicht kan voorliggen indien het college zich uitspreekt over de gegevens die door de aanvrager worden meegedeeld in diens aanvraagdossier en deze beoordeelt om de vergunbaarheid van de gevraagde vestiging na te gaan.

17. Aangezien de handelsvestigingsvergunning een eigen finaliteit heeft die niet gericht is op het beoordelen van de goede plaatselijke ruimtelijke ordening, is het stedenbouwkundig onderzoek in het kader van een dergelijke vergunningsaanvraag beperkt tot de vraag of de voorschriften van reglementaire waarde die de bestemming van het gebied vaststellen zich al dan niet tegen de vestiging van een kleinhandelsbedrijf of een handelsgeheel verzetten.

Artikel 2.1.1, eerste lid VCRO definieert een ruimtelijk structuurplan als volgt :

“Onder ruimtelijk structuurplan wordt verstaan een beleidsdocument dat het kader aangeeft voor de gewenste ruimtelijke structuur. Het geeft een langetermijnvisie op de ruimtelijke ontwikkeling van het gebied in kwestie. Het is erop gericht samenhang te brengen in de voorbereiding, de vaststelling en de uitvoering van beslissingen die de ruimtelijke ordening aanbelangen.”

Artikel 2.1.2, § 1 VCRO bepaalt ten tijde van het nemen van het bestreden besluit :

“§ 1. Ieder ruimtelijk structuurplan bevat een bindend, een richtinggevend en een informatief gedeelte.

§ 2. Bij het opmaken van een ruimtelijk structuurplan duidt de instantie die het plan definitief vaststelt de onderdelen ervan aan die bindend zijn.

(...)

Voor het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan zijn deze onderdelen bindend voor de gemeente en voor de instellingen die eronder ressorteren.
(...)

§ 3. Het richtinggevend gedeelte van een ruimtelijk structuurplan is het deel van het ruimtelijk structuurplan waarvan een overheid bij het nemen van beslissingen niet mag afwijken, tenzij omwille van onvoorziene ontwikkelingen van de ruimtelijke behoeften van de verschillende maatschappelijke activiteiten of omwille van dringende sociale, economische of budgettaire redenen. De uitzonderingsgronden voor een afwijking worden uitgebreid gemotiveerd. Ze mogen in geen geval een aanleiding zijn om de duurzame ruimtelijke ontwikkeling, de ruimtelijke draagkracht en de ruimtelijke kwaliteit van welk gebied ook in het gedrang te brengen. (...).

§ 4. (...).

§ 5 (...).

§ 6. Na de vaststelling van een ruimtelijk structuurplan neemt de overheid die het structuurplan heeft vastgesteld de nodige maatregelen om de ruimtelijke uitvoeringsplannen in kwestie in overeenstemming te brengen met het ruimtelijk structuurplan.

§ 7. De ruimtelijke structuurplannen vormen geen beoordelingsgrond voor vergunningsaanvragen, noch voor het stedenbouwkundig uittreksel en attest.

(...).”

Uit de hiervoor aangehaalde bepalingen blijkt dat een gemeentelijk ruimtelijk structuurplan (hierna: GRS) een document is dat louter beleidsdoelstellingen op lange termijn omvat waarbij voor de realisatie ervan nog (verordenende) maatregelen moeten worden genomen. Het ruimtelijk structuurplan geeft aldus enkel de beleidsintenties voor de gewenste ruimtelijke structuur en een langetermijnvisie op de ruimtelijke ontwikkeling van het gebied aan.

De onderdelen van het GRS, die als bindend zijn aangeduid, zijn enkel bindend voor de gemeente en voor de instellingen die eronder ressorteren, terwijl dit bindend karakter, gelet op artikel 2.1.2, § 7 VCRO, geen betrekking heeft op de beoordeling van een vergunningsaanvraag, noch op een aanvraag tot het verkrijgen van een stedenbouwkundig uittreksel of attest.

Hieruit volgt dat de bevoegde overheid bij de beoordeling van een aanvraag voor het verkrijgen van een socio-economische vergunning de bepalingen van een ruimtelijk structuurplan als zodanig niet als een

beoordelingsgrond voor het al dan niet verlenen van de vergunning kan hanteren, en dat een schending van een ruimtelijk structuurplan als zodanig niet tot de onwettigheid van een socio-economische vergunning kan leiden.

18. Wat betreft het criterium van de consumentenbescherming stelt het bestreden besluit wat volgt:

“De gevraagde Okay-buurtsupermarkt richt zich tot de inwoners wonend(e) binnen een straal van 4 tot 5 km rond het project. Het betreft een ruime 14.000 potentiële klanten uit Herk-de-Stad (met uitzondering van Schakkebroek), Schulen, Donk en het zuidwestelijk deel van Berbroek (Deelgemeenten van HERK-DE-STAD) en daarnaast ook een grootste deel van Halen (Deelgemeente van HALEN). Deze inwoners zijn iets meer dan gemiddeld kapitaalkrachtig.

De aantrekkingszone telt 4 supermarkten, waarvan er 2 in Halen en 2 in Herk(-de-Stad). De supermarkten in Herk zijn gelegen in het verlengde van de vroegere N2d, namelijk de GB Carrefour op 500 m verder aan de N2 en de Express Carrefour aan de Diestsestraat in het centrum. Daarnaast tel(t) de aantrekkingszone 3 superettes. (Endepoelstraat 2 : Bartolomivis, Sint-Jorislaan 186: Supra Abrams en Nederstraat 3 te Halen: superette De Bruyn).

Sinds 1996 is er slechts één bijkomende supermarkt (Aldi Halen: juni 2006) geopend in de aantrekkingszone met een meer dan gemiddelde groeiende bevolking.

De gevraagde OKay-buurtsupermarkt kan dit supermarktaanbod verder aanvullen. Via de bestaande verkeersstructuren kunnen deze potentiële klanten nu al de plaats van het project goed bereiken met alle vervoermiddelen.”

Daargelaten de stelling van de verzoekende partijen in verband met de positionering van de vergunde handelsvestiging, blijkt niet dat het bestreden besluit is gesteund op de door de verzoekende partijen gewraakte positionering volgens de aanvraag. Er wordt niet aangetoond dat de overheid op dat punt onzorgvuldig heeft gehandeld.

19. Wat betreft het criterium van de ruimtelijke ligging en meer bepaald de inpassing van de handelsvestiging in de plaatselijke ontwikkelingsprojecten of binnen het kader van het stedenpatroon, overweegt het bestreden besluit wat volgt:

“Hoewel in woonzone, kan de inplanting van een buurtsupermarkt met een netto-handelsoppervlakte van 650 m² op deze locatie worden ingepast.

Met een hedendaags supermarktaanbod voornamelijk gericht op de primaire behoeften (eten, drinken, persoonsverzorging, verzorging van de woning) sluit deze OKay-buurtsupermarkt planologisch aan bij de kerngebonden voorzieningen die de overheid op deze locatie in het 'hoofddorp Herk' wenst te versterken (verweven van kernfuncties in de woonband en een beleid van kernversterking);

De site ligt langs de invalsweg komende van Diest (vroeger deel uit makend van de N2d), een vrij belangrijke verkeersas, de verbinding van Diest naar Hasselt in doortocht van Herk centrum. Ze is gelegen op het grondgebied van Herk-de-Stad (in het hoofddorp) op 700 m van Herk centrum;

Tevens grenst het project aan twee woonuitbreidingsgebieden (Daelersveld en Herckerveld), waarvan Daele(rs)veld reeds voor de helft is ontwikkeld;

Volgens het Ruimtelijk structuurplan Vlaanderen (RVS) is Herk-de-Stad geselecteerd als buitengebied met Herk centrum als hoofddorp(kern); Volgens het Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan (PRS) is Herk-de-Stad geselecteerd als structuur ondersteunend hoofddorp;

Volgens het Gemeentelijk Ruimtelijk Structuurplan (GRS) ligt het project in de deelruimte 'kerngebied Herk', in de hoofdkern van de gemeente;

Het project ligt binnen de afbakening van de kern van het hoofddorp Herk;

Het gebouw waarin de OKay buurtsupermarkt wordt voorzien is een volledige nieuwbouw, waar de nodige aandacht kan word(en) gegeven aan de inplanting t.o.v. de omgeving;

Gezien de positie van Herk-de-Stad in het stedenpatroon, in de invloedssfeer van de steden Hasselt en Diest, is een degelijk uitgebouwd handelsapparaat (van) belang, zodat de stad enige mate van zelfvoorziening kent;

De buurtsupermarkt, verweven met de woningen, ondersteunt de woonfunctie i(n) de omgeving, en is door haar ligging kernversterkend en sluit via de Diestsesteenweg op +/- 700 m direct aan bij het centrum van Herk. In de andere richting sluit de Diestsesteenweg aan op de omleidingsweg van de N2(Hasselt - Diest), een belangrijke ontsluitingsweg."

De verzoekende partijen tonen niet aan dat deze motieven steunen op onbestaande of onjuiste feitelijke gegevens, niet met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld of kennelijk onredelijk zouden zijn.

20. Wat betreft de bereikbaarheid van de handelsvestiging via het openbaar vervoer en via individuele transportmiddelen, wordt het volgende overwogen in het bestreden besluit:

“Gezien de ligging en de aanwezige verkeersinfrastructuur, zal de inplanting van het project weinig problemen opleveren inzake mobiliteit. Daarenboven is de site goed te bereiken via het openbaar vervoer. Drie haltes van ‘De Lijn’ in de nabijheid (375 m: Halte Klooster- 395 m: Halte Zeven Heldenlaan en op 413 m: Zeven Heldenlaan), allen op wandelafstand;

Project is gelegen aan de Diestsesteenweg (twee rijvakken met dubbel fietspad), een ontsluitingsweg naar het centrum van Herk-de-Stad als aftakking van de N2. Bezoekers komen hoofdzakelijk uit de directe omgeving. De Diestsesteenweg wordt tevens gebruikt voor het woon-werk- en schoolverkeer;

De vervoersstromen gegenereerd door de klanten van dit project zullen geen belangrijke invloed hebben op de bestaande verkeersstructuren in de buurt. De bestaande verkeersstructuren blijven voldoende en het project zal veilig toegankelijk zijn voor alle weggebruikers.

Gezien het project zich bevindt in de bebouwde hoofdkern op beperkte afstand van een gedeeltelijk ontwikkeld woonuitbreidingsgebied ‘Daelersveld’ verwachten wij dat een deel van de klanten te voet of met de fiets winkelen gaan;

Via de bestaande verkeersstructuren kunnen deze potentiële klanten het project bereiken met alle vervoermiddelen.

Er wordt voor het cliënteel een parking voor 62 wagens voorzien. Er wordt slechts één bevoorrading per dag ontvangen, aldus (is het) een verkeer(s)veilige manier van bevoorrading (zo min mogelijk vrachtwagens op de weg, zo min mogelijk ritten naar elk verkooppunt).”

De verzoekende partijen betwisten niet de goede bereikbaarheid van de handelsvestiging “via individuele transportmiddelen”. Wat betreft de bereikbaarheid van de handelsvestiging met het openbaar vervoer blijken er niet twee, maar drie bushaltes te liggen op min of meer 400 meter van de handelsvestiging. De verzoekende partijen tonen niet aan dat de conclusie in het bestreden besluit dat de handelsvestiging zich op wandelafstand van de drie bushaltes bevindt, kennelijk onredelijk is.

21. Wat betreft het criterium van de bescherming van het leefmilieu, inzonderheid het effect van de inplanting inzake duurzame mobiliteit, meer bepaald het gebruik van de ruimte en de verkeersveiligheid, overweegt het bestreden besluit wat volgt:

“Een lokale buurtwinkel zoals Okay heeft (volgens gegevens verstrekt door Colruyt) een gemiddelde bezoektijd van 15 minuten. Maar aangezien dit een gemiddelde is, zal hij heel wat bezoekers hebben die zowel voor een kortere als voor een langere periode komen, of zal er dus een groot verschil (of grote variabiliteit) in bezoektijd zijn, om de hogere toevallige pieken

door het samenvallen van verschillende langere bezoektijden te kunnen opvangen en dus iedereen te verzekeren van zijn parkeerplaats (en zo te vermijden dat winkelende bezoekers hun wagen moeten achterlaten in de omgeving) zijn er 50 à 80 parkeerplaatsen nodig om de parkeerdruk op het drukste uur op te vangen. In de bouwaanvraag zijn 62 parkeerplaatsen opgenomen.”

Wat betreft de verkeersveiligheid en de parkeerproblematiek is het bestreden besluit aldus gesteund op de overwegingen dat de vervoersstromen van klanten geen belangrijke invloed zullen hebben op de bestaande verkeersstructuren in de buurt, de handelsvestiging veilig toegankelijk is voor alle weggebruikers en met alle vervoermiddelen, een deel van de klanten te voet of met de fiets zullen winkelen, er slechts één bevoorradingsdag zal zijn en dat een parking van 62 plaatsen wordt voorzien om “te vermijden dat winkelende bezoekers hun wagen moeten achterlaten in de omgeving”.

Wat betreft de invulling door de verzoekende partijen van dit criterium, komt het de Raad van State in de uitoefening van zijn wettigheidstoezicht niet toe het standpunt hieromtrent van de verzoekende partijen af te wegen tegen de beoordeling die de verwerende partij hierover heeft gemaakt. De verzoekende partijen tonen niet aan dat deze motieven steunen op onbestaande of onjuiste feitelijke gegevens, niet met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld of kennelijk onredelijk zouden zijn.

22. Wat betreft het effect van de inplanting van de handelsvestiging op de stadskern in het kader van de planologische vereisten overweegt het bestreden besluit wat volgt:

“Herk-de-Stad wordt in de lijst van de hiërarchie van steden en gemeenten gecatalogeerd als ‘goed uitgeruste niet stedelijke gemeente A’ en telt 12.257 inwoners (rijksregister, 1/8/2010).

De inwoners van Herk-de-Stad zijn voor hun inkopen sterk gericht op de eigen gemeente, vooral voor convenience en specialitygoederen. Voor recreatief winkelen wordt vaak een beroep gedaan op de grotere centra zoals Hasselt, Sint-Truiden en Diest.

De stedelijke kern van Herk-de-Stad heeft een redelijk voorzieningenniveau en handelsapparaat waardoor de kern een goed uitgebouwde verzorgende functie heeft voor de omliggende regio, zowel voor handel, diensten, gezondheidszorg als onderwijs. Het goed uitgeruste handelsapparaat trekt naast de eigen inwoners vooral inwoners aan uit de omliggende gemeenten Halen, Nieuwerkerken en Geetbets .

De woonkernen Schulen, Donk, Berbroek en Schakkebroek hebben een basisvoorzieningenniveau met een verzorgend karakter op buurt- en wijkniveau.

Het project sluit op 700 meter aan bij de historische centrale handelskern en op 250-300 meter bij de grootschalige kleinhandel aan de N2.

Op de gevraagde locatie aan de Diestsesteenweg 61, ligt het project, met zijn interne verwevenheid van functies, binnen de duidelijk afgebakende kern van hoofddorp Herk, waar een verweving van functies voorop staat en waar kleinhandel dient gebundeld te worden. Op deze locatie zal het project het handelsapparaat van (het) hoofddorp Herk versterken en hierdoor bijdragen tot het gewenste behoud en (de) versterking van de eigen hoge koopbinding ten behoeve van een constant groeiende bevolking.

Het project past dan ook binnen de gewenste ruimtelijke structuur van de gemeente en voldoet aan de bindende bepaling dat Herk wordt geselecteerd als hoofddorp waar de toekomstige behoeften inzake o.a. kleinhandel worden opgevangen.”

De verzoekende partijen tonen niet aan dat deze motieven steunen op onbestaande of onjuiste feitelijke gegevens, niet met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld of kennelijk onredelijk zouden zijn.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partijen worden verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro, elk voor de helft.

De tussenkommende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vijftien januari 2013, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Roger Stevens,	voorzitter van de Raad van State,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Jan Clement,	staatsraad,
bijgestaan door	
Silvan De Clercq,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silvan De Clercq

Roger Stevens